

Továbbá a felperesek harmadik jogalapként előadják, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy sérült a verseny a német szaniterkerámia-piacon. A felperesek ezzel kapcsolatban azt kifogásolják, hogy a Bizottság a német kerámia-szakszövetségben folytatott megbeszéléseket jogellenesen minősítette árrögzítésnek és célzott versenykorlátozásnak, valamint azzal, hogy elfogadhatatlan marasztaló következtetéseket vont le nyilvánvalóan nem releváns bizonyítási eszközökből, a Bizottság megsértette a felperesek méltányos és elfogulatlan eljáráshoz fűződő jogát.

Negyedik jogalapként a felperesek előadják, hogy nem vettek részt árrögzítő megállapodásban sem Franciaországban, sem pedig Belgiumban. A felperesek álláspontja szerint a Bizottság jogsértő módon minősítette árrögzítésnek a belga és a francia kerámiaszövetségben folytatott megbeszéléseket, valamint az állítólagos jogsértések időtartamát tévesen ítélte meg, ezáltal pedig tévesen alkalmazta az EUMSZ 101. cikket.

A felperesek az ötödik jogalap keretében előadják, hogy a Bizottság a szerelvény-, zuhanykabin- és kerámiapiac eseményeit jogellenesen minősítette egységes és folyamatos jogsértésnek, ezáltal pedig tévesen alkalmazta az EUMSZ 101. cikket. A felperesek ezzel összefüggésben azt kifogásolják, hogy nem teljesülnek az egységes és folyamatos jogsértés fennállásához szükséges, az ítélkezési gyakorlatban kimunkált kritériumok.

Hatodik jogalapként a felperesek előadják, hogy a Bizottság — azáltal hogy az eljárás elhúzódott, és azáltal, hogy valamennyi, a bizottsági határozathozatali eljárásban résztvevő személye megváltozott a szóbeli meghallgatás lefolytatása után — ügydöntő módon sértette a felperesek — 773/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 12. és 14. cikke szerinti — védelemhez és meghallgatáshoz való jogát.

A hetedik jogalap keretében a felperesek előadják, hogy a Bizottság a bírságszámítás során jogsértő módon vette alapul a bírságkiszabási iránymutatását⁽²⁾, mivel az a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta — az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdésébe és az Európai Unió Alapjogi Chartája 52. cikkének (1) bekezdésébe való ütközés miatt — semmis.

Nyolcadik jogalapként a felperesek előadják, hogy a bizottsági bírságszámítás téves, mivel a Bizottság a bírság kiindulási összegének megállapításánál nem vette figyelembe, hogy a felperesek jogsértésben való részvétele csekélyebb súlyú volt, hanem a jogsértés súlyát minden érintett vállalkozás tekintetében egységesen ítélte meg. A felperesek álláspontja szerint ez sérti a személyes felelősség elvét.

Végül a kilencedik jogalap keretében azt kifogásolják, hogy a kiszabott bírság mértéke sérti az arányosság és az egyenlő

bánásmód elvét, mivel a felperesek nem a legsúlyosabb versenyjogsértésekben vettek részt.

⁽¹⁾ Az [EK] 81. cikk és [EK] 82. cikk alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.).

⁽²⁾ Iránymutatás az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról (HL 2006. C 210., 2. o.).

A Közzolgálati Törvényszék F-78/09. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2010. június 22-én hozott ítétele ellen Luigi Marcuccio által 2010. szeptember 1-jén benyújtott fellebbezés

(T-366/10. P. sz. ügy)

(2010/C 288/109)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Luigi Marcuccio (Tricase, Olaszország) (képviselő: G. Cipressa avvocato)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Törvényszék mindenképpen helyezze teljes egészében hatályon kívül a megtámadott végzést;
- a Törvényszék állapítsa meg, hogy az első fokon benyújtott kereset, amelynek vonatkozásában a megtámadott végzést hozták, teljes egészében, bármely kivétel nélkül tökéletesen elfogadható volt;
- elsődlegesen a Törvényszék teljes egészében, bármely kivétel nélkül adjon helyt az első fokon benyújtott keresetben szereplő kérelemnek;
- a Törvényszék kötelezze az alperest a jelen ügyben bármely fokon indított eljárás során felmerült vagy a jövőben felmerülő valamennyi bírósági költség és tiszteletdíj megtérítésére;

— másodlagosan a Törvényszék utalja vissza a jelen ügyet a Közszolgálati Törvényszék elé, hogy az más összetételben ismét határozzon az ügyről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés a Közszolgálati Törvényszék 2010. június 22-i végzése ellen irányul. E végzésben, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, elutasították azt a keresetet, amely a fellebbezőt amiatt ért kár megtérítésére irányult, hogy az alperes megtagadta a T-18/04. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben állítólag felmerült költségei megtérítését.

Igényének alátámasztására a fellebbező a személyzeti szabályzat 90. és 91. cikke szerinti kérelem fogalmának téves és ésszerűtlen értelmezésére, az indoklás teljes hiányára, a tények elferdítésére és kiforgatására, valamint a pervesztes felet terhelő eljárási költségek megállapítására vonatkozó ítélkezési gyakorlat téves értelmezésére hivatkozik.

A fellebbező arra hivatkozik továbbá, hogy megsértették a meghallgatáshoz való jogát és a védelemhez való jogát, illetve hogy a Közszolgálati Törvényszék nem döntött egyes kérelmeiről.

2010. szeptember 3-án benyújtott kereset — Rubinetteria Cisal kontra Bizottság

(T-368/10. sz. ügy)

(2010/C 288/110)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Rubinetteria Cisal SpA (Alzo Frazione di Pella, Olaszország) (képviselő: M. Pinnarò ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a 2010. június 23-i C(2010) 4185 végleges határozatot;

— másodlagosan a Törvényszék — amennyiben nem semmisíti meg a kiszabott bírságot — csökkentse annak összegét megfelelőbb mértékre;

— a Törvényszék a Bizottságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen eljárásban megtámadott határozat megegyezik a T-364/10. sz. Duravit és társai kontra Bizottság ügyben megtámadott határozattal.

Kérelmei alátámasztására a felperes az alábbi jogalapokat hozza fel:

I. Az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése és téves alkalmazása

E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a határozat a Cisalt érintő részében teljes egészében téves, mivel a Cisal nem vett részt (még önkéntelenül sem) kartellben, tekintettel arra, hogy nem érzékeny, nem bizalmas, (csaknem minden esetben) önállóan kiválasztott, a piacon már elterjedt üzleti információk cseréjére szorítkozott.

II. Az arányosság és az egyenlő bánásmód elvének megsértése

A felperes szerint a Bizottság elmulasztotta figyelembe venni, hogy az egyes gyártók egymás közötti szerepe, részvétele, felelőssége, az őket illető előnyök stb. jelentősen különböznek. Konkrétan: az alperes nem tesz különbséget, és nem fejt ki, hogy miért kell maximális bírságot kiszabni a Cisállal szemben, mivel a Cisal i) a két társulás egyikében egyáltalán nem vett részt (Michelangelo), ii) soha nem volt kétoldalú kapcsolata, iii) mindhárom terméket érintő találkozók nem (hanem csak a szerelvényeket és a szaniterkerámiát érintően) vett részt, iv) piaci részesedése soha nem volt jelentős.

A bírságkiszabással kapcsolatban a felperes úgy érvel, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna venni a jogsértés piacra gyakorolt tényleges hatását és az érintett földrajzi piac kiterjedését, valamint tekintettel kellett volna lennie a Cisal tényleges piactorzító gazdasági erejére és sajátos súlyára.

A felperes felhívja továbbá, hogy téves a bírságösszeg megállapítása során alkalmazott számítási alap, valamint hogy a Bizottság nem vette figyelembe az enyhítő körülményeket.